

ADAM HARASIM, prof. dr hab.

Urodzony 4.02.1948 r. w Tarnogórze Kolonii, woj. lubelskie. W latach 1967/1968 odbył wstępny staż pracy w Kluczu Zakładów Przemysłu Rolnego PGR w Lublinie, w czasie którego ukończył roczny kurs rolniczo-suszarnczy dla kierowników suszarń pasz zielonych i ziemniaków. Ukończył studia na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej w Lublinie, uzyskując w 1973 r. tytuł magistra ze specjalnością ekonomika rolnictwa.

W 1982 r. w IUNG-u w Puławach uzyskał stopień doktora nauk rolniczych na podstawie rozprawy pt. „Wysokość i struktura plonu pszenicy ozimej i jęczmienia jarego uprawianych w różnych stanowiskach”, a w 2002 r. stopień doktora habilitowanego w zakresie agronomii, specjalność technologia produkcji roślinnej na podstawie rozprawy pt. „Kompleksowa ocena płodozmianów z różnym udziałem roślin zbożowych i okopowych”. W 2009 r. otrzymał tytuł profesora nauk rolniczych.

W 1972 r. pracował w Zakładzie Upowszechniania Postępu w Rolnictwie AR w Lublinie. W 1973 r. podjął pracę w RZD IUNG Błonie-Topola (woj. łódzkie), gdzie zajmował stanowiska: specjalisty (1973), st. specjalisty (1974–1977), głównego specjalisty (1977–1978) i z-cy dyrektora zakładu ds. naukowych (1979–1986). W latach 1975–1986 kierował działem naukowym w tym zakładzie, a ponadto pracował jako nauczyciel w Średnim Studium Zawodowym w Łęczycy (1979–1981). W latach 1984–1986 był radnym, przewodniczącym Komisji Rolnictwa i członkiem Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Łęczycy. Od 1986 r. zatrudniony w Zakładzie Ekonomiki i Organizacji Produkcji Roślinnej IUNG w Puławach, a od 1998 r. w Zakładzie Systemów i Ekonomiki Produkcji Roślinnej – od 2003 r. na stanowisku docenta, a od 2010 r. profesora zwyczajnego.

W latach 1991–2011 pełnił funkcję sekretarza naukowego Instytutu.

Autor 260 publikacji, w tym ponad 140 recenzowanych prac naukowych, 16 monografii i 5 podręczników. Dorobek naukowy obejmuje prace głównie z zakresu problematyki płodozmianowej, technologii produkcji roślinnej, ekonomiki i organizacji gospodarstw rolnych oraz zrównoważonego rozwoju rolnictwa. Uczestniczył w zagranicznych wyjazdach studyjnych (7–10 dniowe) – CSRS (1985), RFN (1992) i Chiny (1996).

Był promotorem w 3 zakończonych przewodach doktorskich oraz recenzentem rozprawy habilitacyjnej i 6 rozpraw doktorskich.

Członek Polskiego Towarzystwa Agronomicznego, Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu, Towarzystwa Naukowego Płockiego, Normalizacyjnej Komisji Problemowej PKN ds. uprawy roli i roślin polowych, Rady Społecznej Doradztwa Rolniczego ŚODR w Modliszewicach (2011–2016), komitetów redakcyjnych Zaleceń Agrotechnicznych – Technologie uprawy roślin (1992–1994) i Biuletynu Informacyjnego IUNG (1995–2003), a także redaktorem naczelnym wydawnictw IUNG – serii Monografie i Rozprawy Naukowe (2002–2006) oraz Studia i Raporty IUNG-PIB (2006–2010).

Od 1995 r. jest członkiem Rady Naukowej IUNG; w kadencji 2012–2016 był wiceprzewodniczącym Rady i przewodniczącym Komisji ds. Przewodów Doktorskich i Rozwoju Kadry Naukowej, a w kadencjach 2016–2017 i

2017–2021 wiceprzewodniczącym Rady i przewodniczącym Komisji ds. Działalności Badawczej i Rozwoju Instytutu.

Odznaczony Brązowym i Srebrnym Krzyżem Zasługi (1980, 2000), Złotym Medalem za Długoletnią Służbę (2010) oraz wyróżniony odznakami „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” (1988) i „Zasłużony dla Rolnictwa” (2009), Złotą Honorową Odznaką ZMW (1972), Honorową Odznaką AR w Lublinie (1985) i Nagrodą Naukową Dyrektora IUNG-u (1990, 1992).